Υπόθεση 242/86

Ιρλανδία
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Κατάργηση της δίκης »

Διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 1988 2895

Περίληψη της Διάταξης

Διαδικασία — Δικαστικά έξοδα — Κατάργηση της δίκης
(Κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 69, παράγραφος 5)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 8ης Ιουνίου 1988 *

Στην υπόθεση 242/86,

Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τον Louis J. Dockery, Chief State Solicitor, επικουρούμενο από τον Eoghan P. Fitzsimons, SC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία της Ιρλανδίας, 28, route d' Arlon,

προσφεύγουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον D. Grant Lawrence, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 86/445/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 1986, περί της υποβληθείσας από την Ιρλανδία εκκαθαρίσεως λογαριασμών για τις δαπάνες που χρηματοδοτήθηκαν από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1982,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, G. Bosco, O. Due και G. C. Rodríguez Iglesias, προέδρους τμήματος, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, K. Κακούρη, R. Joliet, και F. Schockweiler, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: L. J. Cruz Vilaça
γραμματέας: J.-G. Giraud

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Σεπτεμβρίου 1986, η Ιρλανδία άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως 86/445 της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 1986, περί της υποβληθείσας από την Ιρλανδία εκκαθαρίσεως λογαριασμών για τις δαπάνες που χρηματοδοτήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεως, τμήμα εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1982 (ΕΕ L 256, σ. 34) — στο εξής: η απόφαση — κατά το μέτρο που η Επιτροπή δεν επιβάρυνε το Ταμείο με το ποσό των 729 037,71 ιρλανδικών λιρών (IRL) για την καταβολή επιστροφών λόγω εξαγωγής προς τρίτες χώρες.

2 Με απόφαση του προέδρου του Δικαστηρίου της 4ης Νοεμβρίου 1986, η οποία εκδόθηκε κατόπιν αιτήσεως της Ιρλανδίας, ανεστάλη η διαδικασία εν αναμονή της εκδόσεως αποφάσεως στην υπόθεση 337/85, δεδομένου ότι το πρόβλημα που έθετε η υπόθεση 242/86 ήταν ταυτόσημο με το πρόβλημα της υποθέσεως 337/85, η οποία επίσης είχε ως αντικείμενο προσφυγή της Ιρλανδίας κατά της Επιτροπής με αίτημα την ακύρωση αποφάσεως περί εκκαθαρίσεως των λογαριασμών ΕΓΤΠΕ για το προηγούμενο οικονομικό έτος.

3 Με την από 22 Οκτωβρίου 1987 απόφασή του (Ιρλανδία κατά Επιτροπής, 337/85, Συλλογή 1987, σ. 4237), το Δικαστήριο ακύρωσε την τελευταία αυτή απόφαση της Επιτροπής κατά το μέτρο που είχε ζητήσει η Ιρλανδία.

4 Στη συνέχεια, η διαδικασία επαναλήφθηκε από τους διαδίκους. Με την ευκαιρία αυτή, η Ιρλανδία, με υπόμνημα της 4ης Μαΐου 1988, δήλωσε ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι η Επιτροπή είχε ρητώς διαβεβαιώσει ότι θα εφάρμοζε την απόφαση του Δικαστηρίου 337/85 σε παρόμοιες αποφάσεις που είχε εκδώσει για τα επόμενα έτη, συναινούσε στην έκδοση Διατάξεως περί καταργήσεως της δίκης στην υπόθεση 242/86. Η Επιτροπή, με υπόμνημα της 25ης Μαΐου 1988, δεν διατύπωσε αντιρρήσεις ως προς την έκδοση τέτοιας Διατάξεως.

5 Υπό τις συνθήκες αυτές, η δίκη θα πρέπει να καταργηθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

6 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα. Κατά την άποψή της, δεν ήταν καθόλου απαραίτητο να κινήσει η Ιρλανδία την παρούσα διαδικασία. Δεδομένου ότι η Επιτροπή σαφώς ανέφερε, με τη συνοπτική έκθεση της 15ης Ιανουαρίου 1986 σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών ΕΓΤΠΕ για το οικονομικό έτος 1982, ότι θα επανεξέταζε τη δυνατότητα διορθώσεως όσον αφορά τις επίδικες επιστροφές λόγω εξαγωγής υπό το φως της αποφάσεως που

επρόκειτο να εκδώσει το Δικαστήριο στην υπόθεση 337/85, η οποία αφορούσε το ίδιο θέμα. Η έκθεση, όμως, αυτή διαβιβάστηκε σε όλα τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της Ιρλανδίας, στις αρχές του 1986 και χρησίμευσε ως βάση στις συζητήσεις της επιτροπής του ΕΓΤΠΕ που πραγματοποιήθηκαν το Μάρτιο του 1986. Κατά συνέπεια, η Ιρλανδία ήταν ενήμερη σχετικά με τις προθέσεις της Επιτροπής ήδη από το Μάρτιο του 1986. Εξάλλου, η Επιτροπή επανέλαβε τις προθέσεις αυτές, με γενική διατύπωση, στην τελευταία αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως που προσβάλλεται με την υπό κρίση προσφυγή.

7 Αντιθέτως, η Ιρλανδία ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Ναι μεν η Επιτροπή επέστησε την προσοχή των ιρλανδικών αρχών σε ένα απόσπασμα της ανωτέρω συνοπτικής εκθέσεως, το απόσπασμα, όμως, αυτό περιήλθε στις αρμόδιες υπηρεσίες το Σεπτέμβριο του 1986, όταν δεν ήταν πλέον δυνατόν να ακυρωθεί η διαβίβαση της παρούσας προσφυγής. Όσον αφορά την τελευταία αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η σκέψη αυτή δεν είναι ιδιαίτερα σαφής. Μόλις με το τηλετύπημα της 10ης Οκτωβρίου 1986 παρέσχε η Επιτροπή τη ρητή και πλήρως ικανοποιητική για τις ιρλανδικές αρχές διαβεβαίωση ότι θα εφάρμοζε την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στην υπόθεση 337/85 και όσον αφορά την προσβαλλόμενη με την παρούσα προσφυγή απόφαση.

8 Ενόψει των επιχειρημάτων αυτών, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, κατά το άρθρο 69, παράγραφος 5, του κανονισμού διαδικασίας, αν η εκδίκαση της υποθέσεως δεν καταλήξει στην έκδοση αποφάσεως, το Δικαστήριο κανονίζει τα έξοδα κατά την κρίση του.

9 Λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, το Δικαστήριο θεωρεί ότι, λόγω ιδίως της επικείμενης εκπνοής της προθεσμίας προς άσκηση προσφυγής, την οποία προβλέπει το άρθρο 173, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ, καθώς και λόγω του γεγονότος ότι οι δηλώσεις στις οποίες προέβη η Επιτροπή πριν από την άσκηση της προσφυγής προκειμένου να καθησυχάσει την ιρλανδική κυβέρνηση επί του επιμάχου θέματος δεν ήταν κατηγορηματικές, η Ιρλανδία δεν μπορεί ευλόγως να επικριθεί για το ότι άσκησε, προληπτικώς, την παρούσα προσφυγή.

10 Επομένως, υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) Καταργείται η δίκη.

2) Καταδικάζει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 8 Ιουνίου 1988.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart